

cuna viu les festes a la seva manera i les revesteixen d'un sentit especial i propi. Tot i això, la situació de la joventut, segons Lupi, no és molt bona:

- "L'únic problema són les poques ganes que tenim de fer coses; ens falta empenya per ajuntar-nos i fer projectes. Pense que si les colles estiguérem unides, arribaríem molt lluny; la joventut covarxina és molt "patxanguera" i participativa, però amb una miqueta d'il·lusió per a posar en marxa a les penyes i pensar en activitats noves que puguem ajuntar-nos a tots, fariem molt per a millorar la situació d'ara".

Laura també creu en l'importància de les colles, inclús en les infantils, ja que cada vegada són més els xiquets que posen nom al seu grup i es fan una samarreta per a la penya.

- "Natros, els més menuts, també volem estar en la festa. Encara que sóc regina, també estic dins d'una colla, "La Carrasca", i ens agrada molt ajuntar-nos per a divertir-nos més i així passar les festes d'una forma diferent".

És ben segur que Laura i Lupi, bé com a regines o bé com a components d'una penya més, sabran traure-li tot el suc a unes festes d'Agost que es presenten mogudes i amb una agenda apretada, sobretot per a elles. I per fi deixem la Moreria, arribant fins a la Font de Company amb passet ràpid per a deixar la sufocant calor que encara desprén el sol, i al mateix temps pensant en els quinze dies més importants de l'any, que ja tenim al damunt.

María J. Albella

TAMBÉ VOLEM VIURE LA FESTA (SI ENS DEIXEN)

Resulta difícil de creure el tràfec que té la gent en arribar les esperades Festes d'Agost, sobretot les colles de joves que s'ajunten i organitzen els pròxims dies per a passar-los el millor possible. I tonen que pensar en la carrossa, en la disfressa, en les samarretes de la penya, necessiten comprar la beguda i el menjar... I com a element de primera necessitat: el local. És ací on la major part de grups troben els problemes més grans; després de que els components de cada colla es recorreguen tot el poble buscant un lloc per a poder estar tots junts durant les festes, estan acostumats a que els contesten amb un somriure, intentant posar-ho el millor possible amb tot un seguit d'excuses sense fonament, per a rebre finalment un decepcionant NO!... "Es que tinc la casa bruta"... "Voreu, em dona temor perquè està a punt de caure"... "M'agradaria poder deixar-vos-la, però tinc coses dins"... "Són massa menuts encara; per a què collons voleu una casa?"... "Si us la alquile, em fareu maleses"... "No puc, perquè els veïns ja m'han avisat de que no volen maldecaps"... Mai s'acaba el rastre d'explicacions que van tombant poc a poc les il·lusions de les penyes, ja que per als joves el local de festes es punt de reunió i centre fonamental, on cadascuna de les colles es monta la seva pròpia història i viu els quinze dies més importants de l'any a Les Coves d'una manera diferent. Tots ells, però, pensen el mateix: unes festes sense local no són festes.

La joventut potsar té un mal concepte dels majors, tot i que saben que molts estan de la seva part, però també s'ha de vore des-de l'altra banda. Tots han passat per aquesta etapa de la vida i tots han gaudit d'ella -en major o menor mesura-, i un xicotet esforç de comprensió cap als joves podria millorar les relacions ara existents. Namés demanem això.

JOVENTUTS UNIDES